

РЕШЕНИЕ № 176

Гр. Перник, 09.06.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на единадесети май през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния - секретаря В.Х. и с участието на прокурор Николай Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 898 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1 и чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Предявени са обективно и субективно съединени иски от С.Б.Б. и М.Б. ***, *****, чрез адвокат Е.С. от САК срещу областна администрация на област Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1Б и община Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1А. Всеки един от ищите претендира ответниците солидарно да му заплатят сумата от 25 000 лева, представляваща претърпени имуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от община Перник, които не са отразили надлежно в съответните планове и регистри действителния субект на правото на собственост върху процесния имот, решенията, с които предходно отчуждаване на имота е било отменено, както и съдебното решение, влязло в сила на 19.05.1995 година, с което имотът - планоснимачен № *** и ***а в кв. 120 с обща площ от 1116 кв. м по ЗРП на гр. Перник от 1968 година е ревандикиран от общината. Вследствие на тези действия и бездействия се е стигнало до извършване на продажба по реда на ПМС № 235 /отм./ от страна на държавата в лицето на областния управител на Софийска област на прилежащия терен към законно построена сграда, на която ищите са собственици. Въз основа на заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година на областния управител на Софийска област е бил сключен договор от 24.11.1998 година. Според ищите държавата е извършила

продажба на имот, на който не е собственик, поради което впоследствие действителните собственици са установили правата си и са извършил продажба на имота на трето лице на 18.04.2013 година, от която дата твърдят, че е настъпило увреждането. Ищците претендират и законна лихва, считано то датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

В хода на устните състезания по делото процесуалния представител на ищците адвокат Е.С. от САК моли съда да уважи предявените искове, като основателни и доказани. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

В хода на устните състезания по делото ответникът - областна администрация на област Перник чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт Ива Станилова изразява становище за неоснователност на исковата молба по подробни изложени съображения в депозираната по делото писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

В хода на устните състезания по делото ответникът - община Перник чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт Милена Миланова изразява становище за неоснователност на исковата молба по подробни изложени съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение по представен списък.

Представителят на окръжна прокуратура Перник изразява становище за основателност на исковите претенции.

Административен съд Перник в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със съдебно решение № 242 от 17.03.2014 година, постановено по административно дело № 1 330/2013 година по описа на настоящия административен съд е прогласена нищожността на Заповед № ДС 9856/28.09.1998 година на областния управител на Софийска област /сега областна администрация Перник/, с която е наредено да се продаде на ищците имот – частна държавна собственост, представляващ УПИ *****, от кв. 306, с площ от 563 кв.м. по плана на гр. Перник, кв. „Пригаров район“, на цена 3 043 578 неденоминирани лева, като с посочения съдебен акт са отхвърлени като неоснователни и недоказани предявените имуществени искове срещу ответниците. Решението в частта, с която е прогласена нищожността на горепосочената заповед, като необжалвано е влязло в сила.

Така постановения съдебен акт по реда на касационната проверка в частта на отхвърлените имуществени искове е отменен и делото е върнато за

ново разглеждане от друг състав на съда с решение № 14 711 от 08.12.2014 година, постановено по административно дело № 5 176/2014 година по описа на Върховния административен съд, III отделение. В тази връзка касационната инстанция е дала задължителни указания при разглеждане на делото от административния съд и постановяване на акта по същество да се вземе предвид прогласената нищожност на Заповед № ДС 9856/28.09.1998 година на областния управител на Софийска област /сега областна администрация Перник/.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните даденото заключение на вещото лице Р. М. Г. по допуснатата съдебно – техническа експертиза, от което се установява, че е налице идентичност между описания в посочената по – горе заповед недвижим имот и посочения недвижим имот възстановен на първоначалните собственици със съдебно решение постановено по гражданско дело № 226/1994 година по описа на районен съд Перник, влязло в сила на 19.05.1995 година. Вещото лице е установило, че пазарната цена на недвижимия имот през месец април 2013 година е била 33 300 лева, датата на купуване на недвижимия имот от свидетеля А.Р.С. /дъщеря на ищеца С.Б.Б./. Така даденото заключение по извършената съдебно – техническа експертиза настоящия съдебен състав го кредитира като обективно, компетентно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

От разпитания пред настоящата съдебна инстанция свидетел А.Р.С. /дъщеря на ищеца С.Б.Б./, чиито показания съдът цени, тъй като се непротиворечиви, последователни и основани на лични възприятия и системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период се установява, че през 1998 година ищите са купили от процесния недвижим имот, а през 2013 година тя е купила същия имот от действителните собственици/. Така дадените свидетелски показания настоящия съдебен състав кредитира, тъй като кореспондират на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник прави следните правни изводи:

Обезщетение за вреди от незаконни административни актове може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите /чл. 204, ал. 3 от АПК/.

Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година на областния управител на Софийска област /сега областна администрация Перник/, с която е наредено да се продаде на С.Б.Б. и М.Б.Й. /ищите/ имот – частна държавна собственост, представляващ УПИ *****, от кв. 306, с площ от 563 кв.м. по

плана на гр. Перник, кв. „Пригаров район“ на цена 3 043 578 неденоминирани лева е прогласена за нищожна със съдебно решение № 242 от 17.03.2014 година, постановено по административно дело № 1330/2013 година на настоящия административен съд, като в тази част съдебното решение е влязло в сила, тъй като не е обжалвано.

Относно незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от община Перник, които не са отразили надлежно в съответните планове и регистри действителния субект на правото на собственост върху процесния имот, решенията, с които предходно отчуждаване на имота е било отменено, както и съдебното решение, влязло в сила на 19.05.1995 година, с което имотът - планоснимачен № *** и ***а в кв. 120 с обща площ от 1116 по ЗРП на гр. Перник от 1968 година е ревандикиран от общината е твърдение, което не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Според ал. 6 на § 1 на Постановление № 235 на МС от 19.09.1996 година за приемане на Правилник за прилагане на Закона за държавната собственост и на Правилник за прилагане на Закона за общинската собственост въз основа на представените документи областният управител, съответно кметът на общината, издава заповед, в която определя купувача, имота, върху който се прехвърля правото на собственост, цената и другите плащания. Съгласно § 1, ал. 7 в едномесечен срок от връчването на заповедта лицето, подало молбата за закупуване, заплаща разликата между цената на правото на собственост върху земята и цената на реализираното вече право на строеж върху нея, определени съгласно ал. 4. Видно от подробно регламентираната процедура, предпоставка за надлежно упражняване на правата по § 1 от същия акт и произнасяне от компетентния орган е, молителят да представи изискуемите по ал. 4 документи, част от които се издават от общината, напр. скицата на имота, в която е отразен действителният собственик. При снабдяване с изискуемите документи относно собствеността и регулационния статус на имота, ищците не разполагат с правна възможност да изготвят сами документите, а разчитат на законосъобразното им изготвяне от страна на законово оправомощените за това държавни и общински органи. В случая видно от лист 78 по административно дело № 1 330/2013 година по описа на Административен съд Перник в представената скица е извършено отразяване на собствениците на имота към 1997 година, т.е. преди датата на издаване на нищожната заповед. Така посочените от ищците незаконосъобразни действия и бездействия от длъжностни лица на община Перник, представляващи неотразяване в съответните регистри сами по себе си представляват подготвителни документи с удостоверителен характер за установяване на обстоятелствата, имащи значение за издаване на крайния, завършващ процедурата акт – заповед и с нея се създават задължения.

По допустимостта на исковите претенции:

Характерен елемент за ангажиране на отговорността на съответния административен орган е наличието на отношения на субординация, който поставя физическото или юридическото лице в положение на непосредствена зависимост от решението на органа.

По същество, с предявените искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, ищите претендират присъждането на обезщетение за имуществени вреди, за които твърди, че са породени от осъществено непозволено увреждане от съответните органи – настоящи ответници в рамките на осъществяваната от тях административна дейност.

Настоящия съдебен състав счита, че предявените обективно и субективно съединени искове са процесуално допустими, тъй като са налице положителните процесуални предпоставки, обуславящи пораждаването и надлежното упражняване на правото на иск от ищите и не са налице процесуални пречки, изключващи правото на иск.

По исковите по чл. 1 от ЗОДОВ е определена и процесуална пасивна легитимация, която следва да бъде спазена, и за наличието на която съдът следи служебно. Този извод произтича от въведения специален ред, по който се ангажира отговорността на държавата, чрез нейните органи – преки причинители на увреждането. Цитираната правна норма определя не само страните по материалното правоотношение, но лимитивно определя и носителите на процесуалното правоотношение, включително страните, които могат да бъдат ответници по исковите.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административната дейност.

На първо място С.Б.Б. и М.Б.Й. имат качеството на надлежни ищци по предявените искове, тъй като твърдят, че са претърпели вреди от прогласен за нищожен административен акт – Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година на областния управител на Софийска област /сега областна администрация Перник/, съответно настоящата областна администрация на област Перник има процесуалното качество на надлежна страна – ответник в процеса, тъй като е органът със статут на ЮЛ, и издател на горепосочения и прогласен за нищожен административен акт.

На второ място С.Б.Б. и М.Б.Й. имат качеството на надлежни ищци по предявените искове, тъй като твърдят, че са претърпели вреди и от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от община Перник, съответно настоящата община Перник има процесуалното качество на надлежна страна – ответник в процеса, тъй като е органът със статут на

ЮЛ и от посочени незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностните лица се претендира, че са настъпили вредите.

По основателността на предявените иски срещу областната управа на област Перник:

За да възникне право на обезщетение в полза на ищеца по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, са необходими няколко кумулативно съществуващи предпоставки: трябва за ищеца да е настъпила вреда, която може да бъде имуществена или неимуществена, като вредата включва както реално причинените щети, така и пропуснатите ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината. Необходима предпоставка е вредата да е настъпила от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на органа или длъжностното лице при или по повод изпълнение на административна дейност, като трябва да има пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. Тоест фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, в кумулативна даденост включва: 1.) незаконосъобразно действие и бездействие, съответно отменен незаконосъобразен акт, издаден при ли по повод извършване на административна дейност или обявяване на такъв акт за нищожен; 2.) вредоносен резултат или всяко неблагоприятно изменение в имуществената сфера на ищеца – имуществена вреда или неимуществена такава; 3.) причинна връзка – вредоносният резултат да е типична, нормално настъпваща и необходима последица. В обхвата на обезщетението се включват всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността на държавата е особен вид деликтна отговорност, в рамките на която следва да се установят трите кумулативни предпоставки, посочени по – горе.

Преди всичко, в случая е налице нищожен административен акт – Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година на областния управител на Софийска област /сега областна администрация Перник/, с която е наредено да се продаде на С.Б.Б. и М.Б.Й. /ищите/ имот – частна държавна собственост, представляващ УПИ *****, от кв. 306, с площ от 563 кв.м. по плана на гр. Перник, кв. „Пригаров район“ за сумата от 3 043 573 неденоминирани лева /сега 3 043.60 лева/ и която заповед е прогласена за нищожна със съдебно решение № 242 от 17.03.2014 година, постановено по административно дело № 1330/2013 година на настоящия административен съд и в тази част е влязло в сила, като необжалвано, поради което е налице първата от посочените по – горе кумулативни предпоставки.

Независимо от този правен резултат, той обаче, не е достатъчен, за да бъде уважена претенцията за заплащане на обезщетение. За да се приеме, че

са налице настъпили вреди – имуществени или неимуществени, в конкретният случай следва по безспорен и категоричен начин да бъде доказано, че в имуществена сфера на ищците е настъпило неблагоприятно изменение – вредоносен резултат, като в случая е безспорно че по посочения и прогласен за нищожен административен акт /Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година/ по който са заплатили посочената цена в размер на 3 043.60 деноминирани лева представлява имуществена вреда за ищците. На обезщетяване подлежат вредите, които са пряка и непосредствена последица от незаконните актове, действия или бездействия. Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат. Под „Вреда” следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитени от правото блага на увредения, а под „Пряка и непосредствена” тази вреда, която следва закономерно незаконосъобразния административен акт, действие или бездействието на компетентния орган по силата на безусловно необходима връзка. Пряка причинна връзка между незаконосъобразното бездействие, действие или административен акт и настъпилите вреди, е налице и когато то е само един от факторите за тяхното настъпване, щом без него те не биха настъпили. В случая претърпените загуби имат характеристиката на пряка вреда, поради което е налице и втория елемент от посочените по – горе кумулативни предпоставки.

По отношение на третия елемент, наличието на пряка причинна връзка между нищожния административен акт и настъпилите вреди е налице и когато то е само един от факторите за тяхното настъпване, щом без него те не биха настъпили. Установи се със сигурност, че ако не беше издадена Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година, то ищците нямаше да претърпят имуществени вреди в размер на 3 043.60 лева деноминирани лева. Налице е причинно – следствена връзка между претърпени загуби представляващи заплатена цена и нищожния административен акт. Претърпени загуби ще подлежат на репарирание тъй като са в причинно – следствена връзка с нищожния административен акт, съответно се доказва, че ако не беше издаван такъв акт те действително не са щели да настъпят. В конкретният случай са заявени за обезщетяване вреди, които имат характер на пряка и непосредствена последица от соченото от ищците увреждане. Държавата дължи обезщетение за всички имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. На обезщетяване подлежат вредите, които са пряка и непосредствена последица от незаконните актове, действия или бездействия. Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат. Под „вреда” следва да се разбира

отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитени от правото блага на увредения, а под „пряка и непосредствена” тази вреда, която следва закономерно незаконосъобразния административен акт, действие или бездействието на компетентния орган на общината по силата на безусловно необходима връзка. Пряка причинна връзка между незаконосъобразното бездействие, действие или административен акт и настъпилите вреди, е налице и когато то е само един от факторите за тяхното настъпване, щом без него те не биха настъпили. Претърпените загуби имат характеристиката на пряка вреда.

По отношение на размера на претърпени имуществени вреди следва да се има предвид, че реално претърпените вреди по посочената нищожна заповед е платената цена за придобиването на недвижимия имот, която е в размер на 3 043.60 деноминирани лева. В тази връзка претенциите на ищците за осъждане на областна администрация Перник да им заплати сумата от 25 000 лева е частично основателна, като за разликата над 3 043.60 лева следва да се отхвърли.

Предвид уважаване на основния иск, следва да бъде уважен и акцесорния такъв, във връзка със законната лихва върху присъдената сума от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателно ѝ плащане.

По основателността на предявените искове срещу община Перник:

За да възникне право на обезщетение в полза на ищеца по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, са необходими няколко кумулативно съществуващи предпоставки: трябва за ищеца да е настъпила вреда, която може да бъде имуществена или неимуществена, като вредата включва както реално причинените щети, така и пропуснатите ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината. Необходима предпоставка е вредата да е настъпила от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на органа или длъжностното лице при или по повод изпълнение на административна дейност, като трябва да има пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. Тоест фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, в кумулативна даденост включва: 1.) незаконосъобразно действие и бездействие, съответно отменен незаконосъобразен акт, издаден при ли по повод извършване на административна дейност или обявяване на такъв акт за нищожен; 2.) вредоносен резултат или всяко неблагоприятно изменение в имуществената сфера на ищеца – имуществена вреда или неимуществена такава; 3.) причинна връзка – вредоносният резултат да е типична, нормално настъпваща и необходима последица. В обхвата на обезщетението се включват всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени

виновно от длъжностното лице. Отговорността на общината е особен вид деликтна отговорност, в рамките на която следва да се установят трите кумулативни предпоставки, посочени по – горе.

Ищците претендират претърпени имуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от община Перник, които не са отразили надлежно в съответните планове и регистри действителния субект на правото на собственост върху процесния имот, решенията, с които предходно отчуждаване на имота е било отменено, както и съдебното решение, влязло в сила на 19.05.1995 година, с което имотът - планоснимачен № *** и ***а в кв. 120 с обща площ от 1116 по ЗРП на гр. Перник от 1968 година е ревандикиран от общината. В конкретния случай от изложените по – горе мотиви се установи, че претърпените вреди са настъпили единствено от прогласената за нищожна Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година, която е пряка и непосредствена последица за вредоносния резултат от една страна. От друга страна така посочените от ищците незаконосъобразни действия и бездействия от длъжностни лица на община Перник, сами по себе си представляват подготвителни документи с удостоверителен характер за установяване на обстоятелствата, имащи значение за издаване на крайния, завършващ процедурата акт – заповед и с нея се създават задължения, както се посочи по – горе. В тази връзка не е налице нито доказано незаконосъобразно действие и бездействие на длъжностни лица на община Перник, съответно настъпил вредоносен резултат или друго неблагоприятно изменение в имуществената сфера на ищците – имуществена вреда, както и наличие на причинна връзка. С оглед на изложеното не са налице кумулативно изискуемите предпоставки, за да се ангажира деликтната отговорност на община Перник.

В тази връзка претенциите на ищците за осъждане на община Перник да им заплати сумата от 25 000 лева е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ищците адвокат Е.С. от САК за присъждане на направените съдебни разноски е частично основателно, поради което и на основание чл.10, ал. 3, изр. първо от ЗОДОВ областна администрация Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 2 следва да им заплати сумата в общ размер на 360 лева, от които 10 лева платена държавна такса, 100 лева платено възнаграждение за вещо лице по настоящото административно дело и 250 лева платено възнаграждение за вещо лице по административно дело № 1 330/2013 година по описа на Административен съд Перник.

С оглед изхода на делото и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ищците адвокат Е.С. от САК за присъждане на направените адвокатско възнаграждение е частично основателно, поради което и на основание чл.10, ал. 3, изр. второ от ЗОДОВ областна администрация Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 2 следва да им заплати сумата в размер 243.50 лева, съразмерно с уважената част от иска.

С оглед изхода на спора и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответника – областна администрация Перник старши юрисконсулт Ива Станилова за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, съгласно коя специална разпоредба ответникът има право на разноски само когато искът е отхвърлен изцяло, какъвто не е настоящият случай.

С оглед изхода на спора и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответника – община Перник старши юрисконсулт Милена Миланова за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, поради което и на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 ал.1 т. 3 от Наредба №1 от 2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 година/ ищците следва да му заплатят сумата в размер 1 280 /хиляда двеста и осемдесет/ лева.

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА областна администрация Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1Б да заплати на С.Б.Б. и М.Б. ***, ***, чрез адвокат Е.С. от САК сумата от 3 043.60 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на прогласената за нищожна Заповед № ДС-9856 от 28.09.1998 година, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата до 25 000 лева.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С.Б.Б. и М.Б. ***, чрез адвокат Е.С. ***, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1А за заплащане на сумата от 25 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от община Перник, като неоснователен.

ОСЪЖДА областна администрация Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1Б да заплати на С.Б.Б. и М.Б. ***, ***, чрез адвокат Е.С. от САК сумата в общ размер на

603.50 лева, представляваща платена държавна такса, платено възнаграждение за вещи лица и платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С.Б.Б. и М.Б. ***, чрез адвокат Е.С. ***, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“ № 1А сумата от 1 280 /хиляда двеста и осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/